

(26)

Propositiones, quibus in p^o. quāst^{ne} de efficacia diuinæ gratiae
PP. Predicatores à nra Sententia diserepare putamus.

P^a efficacia auxiliij præuenientis consistit in qualitatⁱ, seu motione; qua
physice prædeterminat voluntatem ad consensu.

2^a Hac motio, seu qualitas talis est natura, ut cum eius entitate libere
voluntatis dissensus coniungi non possit.

3^a Postea vitales excitationes, et inspirationes, quibus Deus intellectu illu-
minat, ac voluntatem inclinando, et persuadendo mouet, quæ ad vocat^{em}
reuvocantur, necess^a est alia motio physica, et non vitalis, quæ a filio Deo
fit, et distincta est a grā comitante, in qua posita per se est efficacia
diuini auxiliij, non vero per se in Dei vocat^e, et vitalibus illis ex-
citationibus, quæ ad eam reuvocantur.

4^a Ego physica motio, ac prædeterminatio necess^a est, tum propter indiffer^{am}
liberi hominis arbitrij, tum propter subordinationem cause². quæ
operari non posse, nisi sit efficaciter a p^o determinata.

5^a Cudem motio physice prædeterminans, est ultimū actus grā com-
plementū ad unum grā sufficientis prouisori necessariū, quod tamen
Deus ante omnem operū prævisionem omnibus illis vult denegare,
quib^s illud regia non confert.

Sar proposit^o g^r Predicatores affirmare existimamus, nos vero
non esse affirmare putamus.

well the boundaries will be established by running in
a boundary line which the men